

Kuidas laul saamide juurde jõudis

Legendi järgi tõi Lapimaal elavatele saamidele nende musikaalsuse Päikese hea südamega tütar. Kuid tema suuremeelsust ei hinnanud sugugi kõik saamid.

Saamid väidavad, et laulukunsti tõi maale Päikese tütar Akanidi. Oma igapäevasel teekonnal taeva laotuses märkas ta, et inimesed all maa peal olid tuimad ja kurvad. Ta sai isalt loa inimestele külla minna. Ta astus sisse keset järve asuval saarel elava lastetu vanapaari poole. Nad võtsid neiu vastu nagu oma tütre, kuid lubasid tal välja teiste inimeste sekka minna alles siis, kui ta täiskasvanuks sai.

Kui tütarlaps oli viimaks piisavalt vana, käis ta läbi kogu maailma ja tegi suuri tegusid. Ta õpetas kõik inimesed, keda ta kohtas, laulust ja tantsust rõõmu tundma. Veel õpetas ta neid valmistama kirevaid rahvariideid. Nende järgi tuntakse saame ka tänapäeval.

Muutused ei rõõmustanud aga sugugi mitte kõiki. Hõimuvanemad ei tahtnud midagi kuulda uutest kommetest ja tavadest. Neid huvitasid ainult kalliskivid, mis Akanidi oli imeväel loonud jakkide ja seelikute

kaunistamiseks. Vääriskivide juures hindasid nad seda, et neid sai vahetada väärtuslike kaupade vastu.

Kui Akanidi tajus nende ahnust ja keeldus kalliskive juurde andmast, septsesid hõimuvanemad salanõu ja otsustasid ta tappa. Teades, et Akanidi on Päikese kaitsealune, küsisid nad nõu vana kavala nõia Oadzi käest. Vanaeit soovitas Akanidi püstkojas suitsuaugu kinni panna, et Päike ei näeks, kuidas nad ta surnuks peksavad.

Kiirustades ei pannud aga mõrvarid auku korralikult kinni. Nad löid Akanidi pikali, kuid ta ei surnud, vaid muutus poolläbipaistvaks. Ta laulis oma viimase laulu ning hõljus ülespoole nagu koldetule suits ja kadus alatiseks inimeste silmist.

Akanidi vaatab ikka ja jälle taevast alla maa peale. Tema nägu läheb alati naerule, kui ta näeb inimesi laulmas. See meenutab talle, et ta ei käinud mitte asjata maa peal.

